

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne aftale skal udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en part« med hensyn til en fysisk person betyde enhver fysisk person, som i henhold til denne parts lovgivning er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted eller ethvert andet kriterium af lignende karakter. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne part udelukkende af indkomst fra kilder i denne part.

2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge parter, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den part, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge parter, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den part, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken part han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af parterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den part, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge parter, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal parternes kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

Artikel 5

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 6, 7, 8 og 9 medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, for personligt arbejde, kun beskattes i denne part, medmindre arbejdet er udført i den anden part. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i denne anden part.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, for personligt arbejde udført i

den anden part, kun beskattes i den førstnævnte part, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden part i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders-periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden part, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast forretningssted, som arbejdsgiveren har i den anden part, og gennem hvilket virksomhed helt eller delvis udøves.

3. Stykke 2 i denne artikel finder ikke anvendelse på vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, for personligt arbejde udført i den anden part, og som betales af eller for en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i denne anden part, hvis

- a) modtageren yder tjeneste under dette ansættelsesforhold til en anden person end arbejdsgiveren, og denne person, direkte eller indirekte, overvåger, instruerer eller kontrollerer den måde, hvorpå tjenesten udøves, og
- b) denne tjeneste udgør en integreret del af forretningsvirksomheden, der udøves af denne person.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller et fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en part, beskattes i denne part. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et fly, der anvendes i international trafik af luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), kan sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

Artikel 6

Bestyrelshonorarer

Bestyrelshonorarer og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen eller et andet tilsvarende organ for et selskab, der er hjemmehørende i den anden part, kan beskattes i denne anden part.